

Odpověď Asfaltovému holubovi, aneb o mém „politickém turismu“.

litterate.cz/odpoved-asfaltovemu-holubovi-aneb-o-mem-politickem-turismu

Klára Samková

4 prosince, 2022

Protože se jako dobří holubi neustále vrací názor, že jsem politický turista a osoba nekonzistentní, reagovala jsem na tento výpadek od diskutujícího „Asfaltového holuba“ komplexním souhrnem své pseudopolitické pseudokariéry. Aby bylo moje vyjádření a stanovisko k této věci zachováno tak, aby se na něj dalo v krátkosti odkazovat, kopíruji je do samostatného blogu a shrnuji následovně:

1) V roce 1990 jsem byla naprostou náhodou a v rámci domluveného druhého skrutinia spíše než zvolena tak dosazena Romskou občanskou iniciativou v rámci kandidátky Občanského fóra do Federálního shromáždění. Pod mým ideologickým vedením (a ano, příznejme si to, byla jsem hlavním politickým ideologem ROI) se tato strana deklaroval jako PRAVICOVÁ a také se tak chovala. (Mohu doložit).

2) Když se rozpadl klub Občanského fóra, vstoupila jsem do čerstvě vzniklého klubu ODS, ač nečlenka, neb jsem si odmítla hrát na „nezávislé“. Rovněž jsem odmítla opustit ROI a vstoupit do ODS, neb jsem byla přesvědčená, že toto se prostě uprostřed volebního období nedělá. Z téhož důvodu jsem odmítla v roce 1992 nabízenou kandidaturu za ODS, a to i do tehdejší České národní rady, o níž všichni věděli, že v každém případě přetrvá, zatímco o FS se hovořilo jako o možném budoucím Senátu, k čemuž nikdy nedošlo.

Kandidovala jsem znovu v roce 1992 za ROI, a to přes to, že se na nás všichni „pravicoví bratři“ totálně vykašlali.

VSUVKA:

a) kdybych bývala nabídku ODS v roce 1992 přijala, jsem pravděpodobně v PS dodneška stejně jako Marek Benda.

b) kdo mi bude tvrdit, že ODS v roce 1991 je totéž jako v roce 2022 má při osobním setkání nakročeno k tomu, aby ode mě dostal mezi oči. Z tohoto hlediska vyčítat mi, že jsem „turista“ fakt nechápu,

protože ideologickým turistou je ODS.

3) Od roku 1993 do roku 1998 jsem byla řadovou členkou ODS, ke konci března 1998 jsem nechala své členství „expirovat“, ančto proběhl „Sarajevský atentát“ a já jsem usoudila, že opravdu nemusím být u všeho... Nad Uníí svobody jsem se pozvracela předem a taky to dopadlo tak, jak jsem již tehdy předpokládala. (Aneb, jak by řekl Vidlák: Samková měla zase pravdu a zase předčasně.)

4) Od roku 1998 do roku 2010 (tedy 12 let) jsem nebyla členkou žádné politické strany, v roce 2010 jsem vstoupila do TOP09.

Dovolím si připomenout, že v té době TOP09 o sobě prohlašovala, že je KONZERVATIVNÍ STRANOU a na základě tohoto svého prohlášení posbírala ve volbách téměř 20% voličů. Tedy, mimo jiné je zřejmé, že ve svém hodnocení TOP 09 jako pravicové strany jsem nebyla sama. V roce 2013 jsem začala obhajovat Tomáše Hudečka, tehdejšího primátora za TOP09 v jeho trestním stíhání ve věci Open Card. (Mimochodem, T.H. byl zproštěn obžaloby na základě strategie obhajoby, kterou jsem vymyslela. Osvobozující rozsudek je soudem v podstatě opsaná moje stížnost proti zahájení trestního stíhání).

Tomáše Hudečka hodil přes palubu Schwarzenberg, a to naprosto sprostým a nevybíravým způsobem (ostatně stejně jako ostatní obviněné z TOP09, ale protože o T.H. se hovořilo jako o „korunním princí TOP09“ tak to bylo obzvláště pozoruhodné) a co se mě osobně týká, tak velký Mirda dal příkaz, že Samková má „stop stav“. Což bylo pikantní zejména z toho hlediska, že v roce 2010 jsem za TOP09 kandidovala do zastupitelstva MČ Praha 2, přičemž jsem na kandidátce přeskákala z 6. na 2. místo – kromě tehdejší kandidátky TOP09 na starostku. Dlužno říci, že ani toto mé pozici v místní organizaci TOP 09 nepomohlo, neb se tam cítila řada lidí o moc více zaslouženějších než já a cítila neodbytnou potřebu se vůči mně vymezovat.

5) V roce 2014 jsem udělala kardinální chybu, neb jsem kývla Okimu na kandidaturu do Evropského parlamentu. Přiznávám, že to bylo i s ohledem na svinstva v TOP09 – a to tehdy ještě ani nezačali... velmi zásadní úlohu v tomto hrála i euroskepticita Úsvitu a jednoznačně

protiislámské postoje, za kterými jsem stála a stojím doposud. Těsně před volbami do EP Janek Kroupa vytvořil mediální aféru pomocí mé (bývalé) asistentky, obvinil mne z podvodů a dalších nečestností v rámci mé advokátní praxe (nesežrala to ani Česká advokátní komora a to je co říci...), bez ohledu na to, že údajně poškozená Česká spořitelna opakovaně prohlásila, že jsou plně OK a poškození se nekoná. Moje bývalá asistentka byla pravomocně za snahu mne poškodit a za vynesení materiálů z advokátní kanceláře trestně odsouzena, Janek Kroupa jako vždy nic... Celá „aféra“ byla uveřejněna 8 dnů před volbami. Marně jsem Okamurovi říkala, že za této situace je nutno mít každý den tiskovku a práskat jak Chruščov do „konferenčního stolíka“, že se jedná o kampaááň a sprisahanie. (Tady vidíte, jak je Babiš neoriginální...) Oki se místo toho pos.... a výsledkem toho bylo, že tehdy Úsvit se do EP nedostal vůbec, ačkoliv před tím odhady byly (a to nikoliv české, ale samotného EP) 2 – 3 poslanecké mandáty. Takže pokud mohu něco zodpovědně prohlásit tak to, že Okiho snahy „řídít stranu jako firmu“ mu fakt, ale fakt nevycházejí a ze znalosti těchto... ehm... limitů nynější SPD vychází i můj vztah k této straně, ačkoliv jinak po stránce programové se s nimi v mnohém shodují. Ale, řečeno ve zkratce, nemaj na to.

6) Od roku 2013 jsem začala být činná ve skupině Islám v České republice nechceme, v roce 2015 jsem se zásadním způsobem podílela na vzniku Bloku proti islámu. Nejenomže jsem (zdarma) obhajovala jeho čelné představitele, kteří čelili přestupkovým řízením (Artur Fischer, Petr Hampl), ale i trestnímu stíhání (Martin Konvička). Podílela jsem se na tvorbě programu a řady dalších dokumentů (mám doposud v PC, včetně revizí, kdo by pochyboval.) Opět jsem se zachovala jako idiot, kdy jsem odmítla převzít nabízenou moc, odmítla jsem kandidovat do Výkonného výboru (ctila jsem dohodu, že tam bude Konvička – Hampl – Volfová) a přes to, že jsem dostala nejvyšší počet hlasů pro zvolení do sedmičlenné Akční rady Bloku proti islámu, nestala jsem se její předsedkyní. A to navzdory předchozím dohodám o volbě předsedy, kterou s kandidáty do Akční rady uzavřeli Hampl i Konvička. V lednu 2016 Jana Volfová

doslova upekla na zapřenou smlouvu s Úsvitem o volbách, kde byl „dohodnut“ v podstatě takový vzorec, že BPI to odedře a dostane 3 místa na kandidátkách z 11 (o pořadí se nehovořilo), tedy, že poskytne „podvozek“, který vynese Úsvit do PS a tomu taky půjdou všechny prachy. Také tam byla moc pěkná ustanovení ohledně „stranického tisku“, které bych shrnula názvem „sám sobě tunelem“. Jedinou snahou triumvirátu Konvička – Hampl – Volfová bylo, aby se smlouva nedostala k Samkové, protože bylo evidentní, že by řvala. Inu, nakonec se smlouva (po jejím podpisu!!!) dostala k některým členům Akční rady a ti mi ji poskytli. Smlouvu jsem podrobila právnímu rozboru a na základě tohoto „vnitrostranického“ dokumentu navrhl Martin Konvička moje vyloučení z Bloku proti islámu, pro které nehlasovali 2 ze 7 členů. Následně došlo přesně k tomu, před čím jsem varovala, totální administrativní chaos, převzetí moci Janou Volfovou a následně rozpad BPI. (Aneb: Samková měla zase pravdu, ale zase předčasně...) Takže gratulujeme a posíláme klíčenku...

7) Pač jsem se na to, já husa, nemohla dívat, v roce 2019 jsem postavila pod značkou Alternativy, za spolupráce s Richardem Permanem, Luďkem Nezmarem, lidmi od Svobodných, kteří se cítili nesvobodni a obdobnými subjekty, kandidátku do EP, s hlavním logem vlajky EU propíchnuté vidlema (stále koluje po netu...) Sestavování kandidátky, postavené na PRAVICOVÉM PROGRAMU, jehož hlavním bodem bylo vystoupení z EU, se časově krylo s ustanovováním Trikolory. Doba Václava Klause ml. byla na vrcholu. Několik delegací Alternativy, včetně mě osobně, se za VK ml. vypravilo s nabídkou, aby Alternativu převzal, abychom se soustředili na získání mandátů do EP a toto se stalo základnou pro novou pravicovou stranu. VK ml. mne doslova vyhodil s odůvodněním (mimo jiné), že PRACHY NEPOTŘEBUJE a nabízený koncept odmítl. Dlužno říci, že se u toho choval jako hovado. Podotýkám, že na všechna tato má tvrzení jsou svědci, a není jich málo. Samozřejmě s Alternativou to nedopadlo, ale já mám svědomí čisté, udělala jsem co jsem mohla, ba i více. Vložená energie se neztratila zcela, neboť

velká část osob – a řekla bych, že ta nejpodstatnější z Alternativy – nyní pracuje pro PRO a Rajchla. (Já ne, protože právě nyní na mě dopadla ruka osudu, kdy se starám o tři sobě nejbližší umírající či těžce nemocné osoby a dokud mi neumřou, což neříkám cynicky, ale fakticky, tak prostě nic nedávám). Rajchl taky ušetřil za sepsání programu, protože ten už je napsaný v podobě programů Bloku proti islámu a Alternativy.

TAKŽE, ABYCHOM TO SHRNULI:

Mým celoživotním postojem bylo:

- právo a spravedlnost (včetně práv ústavních a lidských práv v původní nezprofanované podobě, založené na respektování lidské důstojnosti)
- chránění národních zájmů ve smyslu jednak jako národa jako nositele národního kolektivního nevědomí, jednak jako geografické jednotky (kde ČR je obzvláště zajímavě geograficky jednoznačná, na to, že jsme vnitrozemský stát, zcela nebývale)
- sociální spravedlnost postavená nikoliv na socialistických, leč na křesťanských principech soucitu a vědomí si nedokonalosti lidských bytostí.

Pár dalších bych moha ještě dodat, ale to už by se překrývalo s programovým prohlášením Romské občanské iniciativy, Bloku proti islámu a Alternativy.

Uznávám, že když se jeden podívá na svou politickou kariéru, tak to je jeden velký propadák a mizérie. Avšak, milý Asfaltový holube, necamrejte se tady s tím, jak jsem originální, úžasná, avšak názorově nekonzistentní. Odpusťte si a další bla bla bla a sdělte mi konkrétně, kde jsem ideologicky nekonzistentní. A jestli ne, tak si své údajné sympatie vetkněte za klobouček s pérkem sojčím.